

Õiged elavad usust

Kas õiglased „elavad usust” või „elavad igast sõnast, mis Jumala suust tuleb”? Nüüd on Kristus usk, mis pidi ilmema (Gal 3:24), kehastunud verb, seega elab õiglane Kristuse läbi (Rm 10: 8). Kõik, kes on koos Kristusega üles tõusnud, on sellepärast, et nad elavad usust ja prohvet Habakkuk tunnistab, et need, kes elavad usus, on õiged.

Õiged elavad usust

„Aga sellele, kes ei tegele, vaid usub sellesse, kes õelaid õigeks teeb, loetakse tema usku õigeks” (Rm 4: 5)

Sissejuhatus

Apostli Pauluse ekspositsioon on silmatorkav, kui ta seda kinnitab „Jumal õigustab pahaseid” (Rm 4: 5). Mille põhjal õigustab Jumal õelaid? Kuidas saab Jumal, olles õiglane, kuulutada ebaõiglast õiglaseks? Kuidas teha seda oma õiglust kahjustamata? Kui jumal ütles: „... ma ei õigusta õelaid” (2Ms 23: 7), kuidas saab paganate apostel väita, et Jumal õigustab õelaid?

Armum ja usku

Vastus on lihtne: Jumal õigustab patuseid vabalt oma imelise armu abil! Ehkki vastus on lihtne, jääb küsimus: kuidas Ta seda teeb? Vastus on ka lihtne: usu kaudu

„... juhatamaks meid Kristuse juurde, et usus õigeks saada”
(Gal 3:24).

Lisaks sellele, et jumal õigustab õelaid, on kindel, et inimene saab õigeks usust

„Seetõttu on meil usu läbi õigeks saades rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse kaudu; kusjuures meil on usu kaudu ka sissepääs sellesse armu, milles me seisame; ja me kiitleme Jumala au lootuses ”(Rm 5: 1-2).

Kas Jumal õigustab usaldust, mille inimene Temasse avaldab?
Kas inimese usk oli õigustav üksus?

Vastuse leiab Roomlastele 1, salmidest 16 ja 17:

„Kuna ma ei häbene Kristuse evangeeliumi, sest see on Jumala jõud kõigi uskujate päästmiseks; kõigepealt juudilt ja ka kreeklaselt. Sest temas avastatakse Jumala õigus usust usuni, nagu on kirjutatud: Aga õiglased elavad usust.
”(Rm 1:16–17)

Ehkki Vanas Testamendis ütleb Jumal Iisraeli kohtunikele korduvalt, et nad peaksid õigeks mõistma õiged ja hukka mõistma õelad ning kuulutama enda kohta: „... ma ei õigusta õelaid” (2Ms 23: 7), apostel Paulus kasutab Habakkukit, kes ütleb: „Õiged elavad usust”, et tõestada, et Jumal õigustab õelaid!

Jumal õigustab inimest Kristuse kaudu

Apostel Pauluse Habakkukist tehtud tähelepaneku kaudu on ilmne, et usk ei tähenda inimese usaldust, vaid pigem Kristust, usku, mis pidi avalduma „Aga enne usu saabumist hoiti meid seaduse all ja suleti selle usu ees, mis pidi

ilmutama" (Gal 3:23).

Milline usk avalduks? Kristuse evangeelium, mis on Jumala vägi, on usk, mis avaldub inimestele. Evangeelium on usk, mille poole kristlased peavad püüdlema (Jd1: 3). Evangeeliumi sõnum on usu kuulutamine (Gl 3: 2, 5). Evangeelium on usk, mille kaudu ilmutati armu „Sest armu läbi olete päästetud usu läbi; ja see ei tule teilt, see on Jumala kingitus “(Ef 2: 8). Evangeelium ei tulnud ühelteki inimeselt, kuid see on Jumala kingitus

“Kui te teaksite Jumala annet ja kes teid palub: andke mulle juua, siis paluksite temalt ja ta annaks teile elavat vett” (Johannese 4:10).

Kristus on Jumala kingitus, usu kuulutamise teema, mille kaudu inimene pääseb sellesse armu. Seega, kui Piibel ütleb, et ilma usuta on võimatu Jumalale meeldida, tuleb öelda, et usk, mis Jumalale meeldib, on Kristus, peaks ilmutama usku, mitte aga, nagu paljud arvavad, et see on inimese usaldus. (Heebr 11: 6).

Heebrealastele kirjutaja näitab 10. peatüki 26. salmis, et pärast tõe tundmise (evangeeliumi) saamist ei ole ohvreid ja seetõttu ei saanud kristlased tagasi lükata usaldust, mis neil on usust (evangeelium) (Heeb 10:35), kuna pärast Jumala tahte (see on usk Kristusesse) täitmist peaks neil olema kannatust lubaduse saavutamiseks (Heeb 10:36; 1. Johannese 3:24).

Pärast Habakkuki tsiteerimist räägib kirjanik heebrealastele neist, kes elasid usus (Heeb 10:38), st Aabrahami-sugustest meestest, keda õigustati avaldatava usuga.

“Nüüd, kui Pühakiri nägi ette, et Jumal õigustab paganaid usuga, kuulutas ta kõigepealt Aabrahamile evangeeliumi, öeldes:” Kõik rahvad saavad teid õnnistatud “(Gl 3: 8).

Jumala jaoks on kõik võimalik

Aabraham oli õigustatud, kuna ta uskus, et Jumal annab seemne, tema silmis midagi võimatut, nagu ka inimeste silmis, õigustab Jumal õelaid „Nüüd anti lubadused Aabrahamile ja tema järeltulijatele. Ta ei ütle: Ja järglastele, nagu paljud räägivad, vaid ühele: ja teie järeltulijatele, kes on Kristus.” (Gal 3:16.)

Kristus on oodatavate asjade kindel alus ja tõend nähtamatutest. „Nüüd on usk loodetavate asjade kindel alus ja tõestus asjadest, mida pole nähtud. Sest selle kaudu said vanad inimesed tunnistuse ” (Heeb 11: 1–2), sest õiglasel elavad ja saavad tunnistuse, et ta on Jumalale Kristuse läbi meeldinud (Tiitus 3: 7).

Sõna, mida Aabraham kuulis, on see, mis pani patriarhi uskuma, sest “Aga mida see ütleb? Sõna on sinuga, suus ja südames; see on usu sõna, mida me kuulutame ...” (Rm 10: 8) alates sellest ajast „Nii et usk on kuulmise läbi ja kuulmine Jumala sõna läbi” (Rm 10:17). Kui Jumalalt pärinevat sõna ei kuuletaks, ei oleks kunagi inimese usaldust Jumala vastu.

Õigustust tekitav element on Kristuse sõna, sest see sisaldab Jumala väge, mis võimaldab õelaid õigustada.

„Teadmine: kui tunnistad oma suuga Issandale Jeesusele ja usud oma südames, et Jumal on ta surnuist üles äratanud, siis päästetakse. Kuna südamega usutakse õigust ja suuga tunnistatakse päästmiseks ” (Rm 10: 9–10).

Kui inimene kuuleb evangeeliumi ja usub, saab ta päästevõimu (Rm 1:16; Johannese 1:12) ja avastab õigustuse, sest ta läheb surmast ellu, sest uskus usku (Rm 1:17). Inimene saab evangeeliumi kaudu Jumala lapseks „Sest te olete kõik Jumala lapsed usu kaudu Kristusesse Jeesusesse” (Gal 3:26; Johannese 1:12).

Jumala vägi

Miks oli apostel Paulusel julgust väita, et Jumal teeb seda, mida ta ise Iisraeli kohtunikel keelas? Sest neil puudus vajalik võim! Selleks, et teha õiglaselt ebaõiglast asja, on vaja omada sama jõudu, mida Jeesus näitas halvatust tervendades pärast tema pattude andestamist.

„Nüüd, kui võite teada saada, et Inimese Pojal on maa üle võim andestada patte (ta ütles halvatud), ütlen teile, et tõuse üles, võta oma voodi ja mine koju” (Lk 5 : 24).

Usu õigustamine on Jumala jõud „... et meid saaks õigeks usu abil” (Gal 3:24), sest kui inimene usub, et teda ristitakse Kristuse surmas (Gal 3:27), see tähendab, et ta võtab enda risti, sureb ja maetakse “Või kas te ei tea, et kõik, kes ristiti Jeesuses Kristuses, ristiti tema surma?” (Rm 6: 3). Nüüd on pattu see, kes on surnud ja õigeks mõistetud! (Rm 6: 7)

Kuid kõik, kes usuvad ja surevad koos Kristusega, tunnistavad ka Kristust vastavalt sellele, mida nad on kuulnud ja õppinud „Kuna südamega usutakse õigust ja suuga tunnistatakse päästmiseks” (Rm 10: 9–10).

Nüüd on see, kes tunnistab Kristust, seetõttu, et lisaks Kristuses ristimisele on ta juba Kristuse selga pannud. Pihtimus on huulte vili, mis toodab ainult neid, kes on seotud tõelise Oliveiraga “Sest kõik, kes olete Kristusesse ristitud, on Kristuse selga pannud” (Gal 3:27); „Seepärast toogem alati Jumalale kiitusohver, see tähendab tema nime tunnistavate huulte vili” (Heeb 13:15); „Mina olen viinapuu, teie olete oksad; kes on minus ja mina temas, see kannab palju vilju; sest ilma minuta ei saa te midagi teha (...) Minu Isa on selles kirkastatud, et kannate palju vilju; ja nõnda olete te minu jüngrid ”(Johannese 15: 6, 8).

Tunnistus, mille Jumal annab, et inimene on, langeb lihtsalt nende peale, kes pärast matmist panevad selga Kristuse, st Jumala ees tunnistatakse õigeks ainult need, kes on juba koos Kristusega üles tõusnud. Ainult need, kes on uuesti loodud, see tähendab, kes elavad läbi usu (evangeeliumi), on vahetult Jumala ees „Õiged elavad usust” (Hc 2: 4).

Õiged elavad usust, see tähendab usust, mis pidi avalduma ja mida me nüüd kuulutame (Rm 10: 8). Kõik, kes on koos Kristusega üles tõusnud, on sellepärast, et nad elavad usust ja prohvet Habakkuk tunnistas, et need, kes elavad usust, on õiged.

Seega igaüks, kes ei usalda oma tegusid, kuid puhkab jumalas, kes õigustab, omistatakse talle tema veendumus kui õiglus „Aga sellele, kes ei tegele, vaid usub sellesse, kes õelat õigeks teeb, on tema usk omistatud õigeks” (Rm 4: 5); „Ja ta uskus Issandasse ja pani sellele õiguse.” (1Ms 15: 6), sest uskudes vastab inimene oma surmas Kristusele ja tõuseb üles Jumala väega, luues uue inimese ja kuulutas Jumala õigeks.

Issanda sõna on avaldatud usk ja kõiki, kes sellesse usuvad, ei segadusse „Nagu on kirjutatud: Vaata, ma panen Siioni komistuskivi ja skandaalkivi; Ja kõik, kes sellesse usuvad, ei lähe segadusse ”(Rm 9:33), see tähendab evangeeliumis, mis on Jumala vägi, avastatakse Jumala õigus, mis on usust (evangeeliumist) usku (usklik) (Rm 1). : 16-17).

Õiged elavad Kristusel, sest iga sõna, mis tuleb Jumala suust, elab inimene, see tähendab ilma Kristuseta, kes on taevast alla tulnud elav leib, inimesel pole elu iseendas (Johannese 3:36) ; Johannese 5:24; Mt 4: 4; Heebr 2: 4).